

HEDMARKEN OG ØSTERDAL TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 10.02.2026 i Hedmarken og Østerdal tingrett, Hamar

Sak nr.: 25-193393TVI-THOO/THAM

Dommer: Kst. tingrettsdommer Erik Christiansen

Saken gjelder: Krav om midlertidig forføyning etter regelverket for offentlige anskaffelser

Gk Norge AS

Advokat Haroun Egeh Ute

mot

Helse Sør-Øst RHF

Advokat Sven-Ailu Gaup Stadigs

KJENNELSE

Gk Norge AS («GK») begjærte midlertidig forføyning overfor Helse Sør-Øst RHF («HSØ») 28. november 2025 med krav om at HSØ forbys å inngå kontrakt i anskaffelse *Entreprise 3401 Gass og trykkluft* inntil lovligheten av tildelingsbeslutningen er rettskraftig avgjort.

HSØ innga tilsvaer 5. desember 2025 med påstand om at begjæringen ikke tas til følge.

Entreprise 3401 Gass og trykkluft er en totalentreprise for levering og montering av medisinsk gass- og trykkluftanlegg som inngår i prosjektet Nye Aker sykehus. Konkurransen ble kunngjort 25. mars 2025 som en konkurranse med forhandling etter reglene i anskaffelsesforskriften del III. Etter prekvalifisering ble fem leverandører invitert til å inngi tilbud. Tre leverandører innga endelig tilbud – Bravida Norge AS («Bravida»), AF Norge AS («AF») og GK.

Ved tildelingsbeslutning av 14. november 2025 ble AF tildelt kontrakten. GK kom på andreplass. Tildelingskriteriene var *Pris* (vektet 75 %), *Oppgaveforståelse* (vektet 10 %) og *Nøkkelpersonellets kompetanse* (vektet 15 %). Det skilte 0,15 vektete poeng mellom GK og AF sine tilbud.

Sakens sentrale tvistetema er om HSØ ved evalueringen av tildelingskriteriet *Nøkkelpersonellets kompetanse* har gått utenfor rammene av det som er fastsatt i konkurransegrunnlaget og/eller anskaffelsesregelverket. Tildelingskriteriet er utformet slik:

Tildelingskriterier	Dokumentasjonskrav / Vedleggsnummer
<u>Nøkkelpersonellets kompetanse</u>	CV for:
Evalueringskriteriet baseres på nøkkelpersonene og etterspurt dokumentasjon angitt i høyre kolonne.	• 1 stk. prosjektsjef • 2 stk. prosjektledere • 2 stk. anleggsledere • 1 stk. HMS-leder
Nøkkelpersonene er angitt i prioritert rekkefølge. I evalueringen vil også relevant erfaring vektas høyere enn utdanning.	CVene skal vise utdanning samt relevant erfaring i maksimalt 3 stk. referanseprosjekter For hvert referanseprosjekt skal følgende beskrives:
Tilbudt nøkkelpersonell må kunne delta ved eventuelle forhandlinger.	• Prosjektnavn og adresse • Beskrivelse av prosjektet: kompleksitet, størrelse og tidsperiode

	• Tilbudt persons rolle i prosjektet • Navn på og kontaktinformasjon til referanseperson
--	---

GK har gjort gjeldende at HSØ har begått flere feil ved evalueringen av de tilbudte *prosjektlederne*. Evalueringen av øvrig nøkkelpersonell er ikke angrepet.

Partene er enige om at begjæringen om midlertidig forføyning er fremsatt innen utløpet av karensperioden, med de virkninger dette har etter anskaffelsesloven § 9 annet ledd jf. anskaffelsesforskriften § 25-3. Partene er også enige om at det foreligger sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-1 første ledd.

AF erklærte partshjelp 17. desember 2025, jf. tvisteloven § 15-7. Ingen av partene har bestridt partshjelpen.

Rettsmøte for behandling av forføyningssaken var opprinnelig berammet til 7. januar 2026, men ble utsatt på grunn av sykdom hos HSØs prosessfullmektig.

Etter bytte av prosessfullmektig ble muntlig forhandling gjennomført 28. januar 2026. Bevisførselen fremgår av rettsboken.

GK Norge AS har i hovedsak gjort gjeldende:

HSØ sin evaluering av både AF og GK sine prosjektledere er beheftet med feil som har virket inn på tildelingsbeslutningen. Det foreligger dermed et hovedkrav, jf. tvisteloven § 34-2 første ledd.

Følgende feil er påberopt:

- HSØ har bygget på feil faktum ved vurderingen av om referanseprosjektet *Livsvitenskapsbygget* dokumenterer erfaring med gass og trykkluft for AF sin prosjektleder nr. 1 («AF PL 1») og AF sin prosjektleder nr. 2 («AF PL 2»).
- HSØ har også bygget på feil faktum når det gjelder rollene AF PL 1 og AF PL 2 har hatt i referanseprosjektet *Livsvitenskapsbygget*.
- AF PL 1 har i sin CV inngitt fire referanseprosjekter, til tross for at dokumentasjonskravet setter en maksimalbegrensning på tre stk. Dette har gitt AF en uberettiget konkurransefordel.
- Ved evalueringen av AF PL 2 sin samlede kompetanse, har HSØ ikke overholdt føringene i tildelingskriteriet om at erfaring skal vektes tyngre enn utdanning.
- HSØ har ikke gitt GK sin prosjektleder nr. 1 («GK PL 1») tilstrekkelig uttelling for relevant erfaring.

Samtlige feil ligger innenfor tingrettens prøvingskompetanse. Domstolene kan prøve om tilbudsevalueringen er basert på en riktig tolkning av det aktuelle tildelingskriteriet, basert på riktig faktum, og om evalueringen er urimelig, vilkårlig eller i strid med de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4, jf. blant annet LB-2024-49405.

Konkurransen har vært svært jevn. Det er kun 0,15 vektete poeng som skiller AF og GK sine tilbud. Dette tilsvarer ett poeng i differanse under tildelingskriteriet om nøkkelpersonell. Dersom rangeringen av en av GK sine prosjektledere hadde blitt oppjustert, eller rangeringen av en av AF sine prosjektledere hadde blitt nedjustert, ville GK mest sannsynlig ha fått ett poeng mer for tilbudt nøkkelpersonell. De påberopte feilene har dermed virket inn på utfallet av konkurransen.

Interesseavveiningen i tvisteloven § 34-1 annet ledd er ikke til hinder for at retten beslutter midlertidig forføyning. Bestemmelsen oppstiller en høy terskel. En midlertidig forføyning er GKs eneste mulighet til å få tildelt kontrakten. Til sammenligning er ulempene for HSØ begrensede. HSØ står fritt til å omgjøre tildelingsbeslutningen og inngå kontrakt med GK umiddelbart etter at retten har avsagt sin kjennelse. Fremdriften i prosjektet Nye Aker sykehus er primært avhengig av andre entrepriser, herunder ventilasjonsanskaffelsen hvor kontrakt foreløpig ikke er inngått.

GK Norge AS har lagt ned slik påstand:

1. Helse Sør-Øst RHF forbys å inngå kontrakt i anskaffelse «Entreprise 3401 Gass og lufttrykk» i tråd med tildelingsbeslutning av 14. november 2025, inntil lovligheten av tildelingsbeslutningen er rettskraftig avgjort.
2. GK Norge AS tilkjennes sakens omkostninger.

Helse Sør-Øst RHF har i hovedsak gjort gjeldende:

HSØ bestrider at GK har sannsynliggjort et hovedkrav, jf. tvisteloven § 34-2 første ledd. Oppdragsgivers identifisering og premiering av relevante forskjeller i tilbudene bygger på korrekt faktum, og ligger innenfor rammene som er fastsatt i konkurransegrunnlaget og anskaffelsesregelverket. GK sitt påstandsgrunnlag legger opp til en mer inngående prøving av det innkjøpsfaglige skjønnets enn det retten har anledning til, jf. eksempelvis LB-2024-49405.

GK har heller ikke sannsynliggjort at eventuelle feil har virket inn på utfallet av konkurransen. Et sentralt premiss for GK sin innvirkningsvurdering er de hevder at HSØ skal ha foretatt en rent matematisk omregning fra rangeringen av nøkkelpersonell til totalpoeng under tildelingskriteriet. Dette er ikke riktig. HSØ har foretatt en totalvurdering av alt nøkkelpersonell, der det er tatt hensyn til at de ulike rollene skal vektes ulikt. Bare for prosjektlederne har HSØ vurdert 12 CV-er og 36 referanseprosjekter konkret opp mot

hverandre. Rangeringen av de tilbudte ressursene sier ikke noe om hvor stor differansen faktisk er mellom tilbudene. Differansen er derimot reflektert i poenggivningen.

Under enhver omstendighet er det ikke sannsynliggjort at domstolene ved en eventuell etterfølgende hovedforhandling vil bruke sitt kan-skjønn til å sette tildelingsbeslutningen til side, jf. anskaffelsesloven § 8 annet ledd og Ot.prp.nr. 71 (1997-1998) på side 67. Selv om retten skulle legge til grunn at det er begått enkelte feil ved tilbudsevalueringen, er ikke de påberopte feilene egnet til å endre utfallet av konkurransen.

Subsidiært, for det tilfellet at retten mener GK har sannsynliggjort et hovedkrav, gjør HSØ gjeldende at ulempen oppdragsgiver blir påført ved en midlertidig forføyning står i åpenbart misforhold til GK sine interesser i forføyningen, jf. tvisteloven § 34-1 annet ledd. Prosjektet Nye Aker sykehus er svært omfattende og gjelder samfunnskritisk infrastruktur. Fremdriften i prosjektet avhenger av at leverandøren for Entreprise 3401 Gass og trykkluft kommer med nødvendige avklaringer til prosjekteringsgruppen som beskrevet i *Bilag D17-2 Prosjektering i teknisk totalentreprise* pkt. 3.2, innen ti uker etter kontraktsignering. Entreprise 3401 er en av de gjennomgående tekniske totalentreprisene i prosjektet. En midlertidig forføyning vil utsette kontraktsinngåelsen ytterligere, og dermed medføre store forsinkelser og merkostnader for prosjektet, samt redusert kvalitet på helsetilbudet for Oslos befolkning. Ved ulempevurderingen må retten ta utgangspunkt i forventet tidsbruk frem til hovedsaken er avgjort i domstolene, jf. LB-2019-85112.

Helse Sør-Øst RHF har lagt ned slik påstand:

1. Begjæringen om midlertidig forføyning tas ikke til følge.
2. GK Norge AS dømmes til å betale sakskostnader til Helse Sør-Øst RHF.

AF Energi AS har som partshjelper i hovedsak gjort gjeldende:

AF PL 1 og AF PL 2 har ikke gitt uriktige opplysninger om sine roller og erfaringer i Livsvitenskapsbygget. Rollene er utfyllende og korrekt beskrevet i CV-ene som ble inngitt i det endelige tilbudet. Gjennom fremleggelse av riktig organisasjonskart og bekreftelse fra Statsbygg, har AF motbevist at anførselen om at det skal ha blitt gitt uriktige opplysninger. Vurderingen av nøkkelpersonenes rolle i referanseprosjektene må baseres på hvilke arbeidsoppgaver de har utført, ikke hvilken tittel som ble benyttet på rollen i prosjektet.

Tildelingskriteriet knyttet til nøkkelpersonells kompetanse er bredt formulert, inneholder ingen underkriterier og oppstiller begrensede retningslinjer for oppdragsgivers skønnsutøvelse. Oppdragsgiver har derfor et vidt innkjøpsfaglig skjønn. Retten bør utvise tilbakeholdenhet ved prøvingen av de innkjøpsfaglige vurderingene. Feilene som er påberopt av GK gjelder enkeltheter i en stor og relativt kompleks totalvurdering. Selv om GK skulle gis medhold i at det foreligger enkeltfeil ved tilbudsevalueringen, er ikke de påberopte forholdene egnet til å endre utfallet av konkurransen. AF sine tilbudte

prosjektledere har blant annet lengre erfaring som prosjektledere, bedre erfaring fra totalentrepriser, mer erfaring fra store/komplekse prosjekter og mer erfaring fra prosjekter som omfatter gassanlegg. AF har også tilbudt en bedre prosjektsjef – nøkkelpersonen som skulle vektes tyngst ved den samlede vurderingen.

For øvrig tiltrer AF det som er gjort gjeldende av HSØ.

AF Energi AS har lagt ned slik påstand:

1. AF Energi AS tilkjennes sakskostnader.

Rettens vurdering:

For at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne tas til følge, må saksøkeren sannsynliggjøre både hovedkrav og sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2 første ledd. I tillegg følger det av tvisteloven § 34-1 annet ledd at ulempene for saksøkte ikke må stå i et åpenbart misforhold til saksøkers interesse i at forføyningen tas til følge.

Retten har kommet til at det ikke er sannsynliggjort noe hovedkrav. Begjæringen om midlertidig forføyning tas derfor ikke til følge.

I det følgende gjennomgås hver av de påberopte feilene ved tilbudsevalueringen. Rettens prøvingskompetanse vil variere ut fra hvilket påstandsgrunnlag som er påberopt.

1. Har HSØ uriktig lagt til grunn at Livsvitenskapsbygget har gitt AF PL 1 og AF PL 2 erfaring med gass og trykkluft?

GK har gjort gjeldende at HSØ har bygget på feil faktum når det er lagt til grunn at referanseprosjektet *Livsvitenskapsbygget* har gitt AF PL 1 og AF PL 2 erfaring med gass og trykkluft. Det er i denne forbindelse vist til at arbeidene med gass i det aktuelle prosjektet i sin helhet var satt bort til underentreprenøren Linde Gas AS som har opplyst at de leverte en «*total utstyrsleveranse*» med «*komplett installasjon, prosjektledelse (...) og koordinering mot andre fag*». I kvalifikasjonsfasen la HSØ selv til grunn at «*AF Energi AS har store referanseprosjekter uten gasserfaring, men støtter seg på Linde Gass og PB Svets som tilfører gasserfaring fra egne referanseprosjekter*». GKs syn er at AF PL 1 og AF PL 2 personlig ikke kan anses for å ha opparbeidet seg erfaring fra arbeider med gass og trykkluft, selv om slike arbeider inngikk i referanseprosjektet. Det er vist til C-387/14 (Esaprojekt) avsnitt 60-64 og HR-2022-1964-A (Flage Maskin) avsnitt 58-59. Når Linde Gas AS hadde egen prosjektledelse, kan ikke AF sine aktører anses for å ha opparbeidet seg erfaring med prosjektledelse for gass- og trykkluftarbeider.

GKs anførsler reiser spørsmål om tolkning av konkurransegrunnlaget og bevisspørsmål knyttet til om oppdragsgiver har bygget på feil faktum ved tilbudsevalueringen. Dette er

spørsmål som domstolene kan prøve fullt ut, jf. blant annet LB-2024-49405 under overskriften *Generelle utgangspunkter*.

Som fremhevet av begge parter, skal konkurransegrunnlaget tolkes objektivt. Dette innebærer at det tas utgangspunkt i en normal forståelse av den aktuelle bestemmelsenes ordlyd, lest i lys av øvrige konkurransedokumenter og hensynene som bestemmelsen er ment å ivareta. Det avgjørende er hvordan en rimelig opplyst og normalt påpasselig tilbyder ville ha forstått bestemmelsene, jf. blant annet HR-2025-1098-A avsnitt 44-46.

Retten legger til grunn at det var Linde Gas AS som sto for utførelsen og prosjektledelsen av gassarbeidene i Livsvitenskapsbygget, slik det er gjort gjeldende av GK. Retten kan imidlertid ikke se at dette innebærer at det var uriktig av HSØ å legge til grunn at også AF PL 1 og AF PL 2 opparbeidet seg erfaring med gass og trykkluft i Livsvitenskapsbygget.

Etter rettens vurdering er det helt uten betydning for evalueringen under tildelingskriteriet at AF i forbindelse med *kvalifikasjonsvurderingen* ikke ble ansett for å ha opparbeidet seg noen gasserfaring i Livsvitenskapsbygget. Kvalifikasjonskravet oppstiller et helt annet vurderingstema enn tildelingskriteriet. Det sentrale spørsmålet i kvalifikasjonsvurderingen er om *leverandøren* som sådan – altså AF Energi AS – har nødvendig erfaring, eventuelt med støtte fra andre virksomheter. Både ordlyden i anskaffelsesforskriften kapittel 16 og i det aktuelle kvalifikasjonskravet knytter seg til «*leverandøren*». Tildelingskriteriet legger derimot opp til en vurdering av de konkrete «*nøkkelpersonene*», altså de fysiske personene som tilbys for den aktuelle rollen i prosjektet. At AF Energi AS ikke ble ansett for å ha noen gasserfaring gjennom sin deltakelse i Livsvitenskapsbygget, er følgelig ikke til hinder for at AFs tilbudte nøkkelpersonell kan ha hatt erfaring med gass og trykkluft i det samme prosjektet. Nøkkelpersonenes opparbeidede erfaring må avgjøres ut fra en konkret vurdering av deres roller i referanseprosjektet.

Selv om både C-387/14 (Esaprojekt) og HR-2022-1964-A gjaldt oppfyllelse av kvalifikasjonskrav, og ikke evaluering av tildelingskriterier, er retten enig med GK i at avgjørelsene gir en viss veiledning for spørsmålet om hvilken erfaring som kan tilskrives AFs nøkkelpersonell. Et sentralt poeng i begge avgjørelser var at leverandøren måtte ha hatt en *tilstrekkelig nær tilknytning til utførelsen av de aktuelle arbeidsoppgavene i referanseprosjektet*, dersom den skulle få uttelling for tidligere erfaring. Et slikt vurderingstema er overførbart til vurderingen av nøkkelpersonenes erfaring på personnivå.

Tildelingskriteriet om nøkkelpersonellets kompetanse oppstiller ikke noen konkrete retningslinjer for hva som skal til for at en nøkkelperson kan anses for å ha opparbeidet seg erfaring fra et referanseprosjekt. Dokumentasjonskravet opplyser om at erfaringen må være «*relevant*», at det skal inngis CV og referanseprosjekter for hver enkelt nøkkelperson, og at det må informeres om hvilken rolle vedkommende har hatt i referanseprosjektene. Når tildelingskriteriet leses i lys av dokumentasjonskravet, fremstår det som nærliggende at

oppdragsgiver vil sammenholde nøkkelpersonens konkrete erfaring fra referanseprosjektet med rollen vedkommende er tiltenkt i Entreprise 3401 Gass og trykkluft. Bruken av ordet «*relevant*» tilsier at erfaringen må ha en viss tilknytning og/eller overføringsverdi, men likevel slik at det stilles mindre strenge krav enn ved bruk av ord som «*tilsvarende*» eller «*sammenlignbar*», jf. KOFA-2023-1226 avsnitt 37 og KOFA-2024-1632 avsnitt 33.

AF PL 1 og AF PL 2 er tiltenkt roller som *prosjektledere*. Spørsmålet blir dermed om de kan tilskrives prosjektledererfaring fra gass- og trykkluftarbeider i Livsvitenskapsbygget.

Som påpekt ovenfor, har GK gjort et poeng ut av at AFs underentreprenør, Linde Gas AS, har opplyst å ha stått for «*komplett installasjon, prosjektledelse, deltakelse ROS analyse og koordinering mot andre fag*» for sentralgassanlegget i Livsvitenskapsbygget. Retten kan imidlertid ikke se at disse opplysningene utelukker at også AF PL 1 og PL 2 har utført prosjektlederoppgaver knyttet til det samme gassanlegget. Det er i denne forbindelse av sentral betydning at en prosjektleders arbeidsoppgaver normalt knytter seg til ledelse, planlegging, beslutningstaking, koordinering, kontraktsoppfølgning, mm., og ikke til fysisk utførelse. På dette punkt skiller foreliggende sak seg fra både C-387/14 (Esaprojekt) og HR-2022-1964-A (Flage Maskin), som begge gjaldt erfaring med utførelse. Retten anser denne forskjellen som helt sentral. Etter rettens vurdering kan nemlig ulike nivåer i organisasjonsstrukturen anses for å opparbeide seg prosjektledererfaring samtidig, avhengig av den enkeltes delaktighet i utøvelsen av ledelsesoppgavene. For eksempel vil både øverste leder og underordnede mellomledere kunne opparbeide seg ledelseserfaring knyttet til et spesifikt fagfelt dersom planlegging og beslutningstaking for dette fagfeltet skjer i en ledergruppe og/eller etter nærmere diskusjoner mellom de ulike ledelsesnivåene. Dette til forskjell fra utførelse, hvor det normalt bare er den eller de som faktisk utfører arbeidsoppgavene som opparbeider seg utførelseserfaring.

Uttalelsen om prosjektledelse i HR-2022-1964-A avsnitt 59 må leses i lys av at det aktuelle kvalifikasjonskravet stilte krav til erfaring med kjøring av ledebil (avsnitt 70-71). Kvalifikasjonskravet stilte altså krav til leverandørens erfaring med *utførelse*. Høyesteretts poeng synes dermed å ha vært at erfaring med ledelse av en underentreprenør og/eller prosjektledelse, ikke kan anses for å opparbeide erfaring med utførelse av det aktuelle arbeidet. Uttalelsen i avsnitt 59 har ikke overføringsverdi til foreliggende sak, hvor tildelingskriteriet tvert imot etterspør erfaring med *prosjektledelse*.

Etter bevisførselen anser retten det sannsynliggjort at både AF PL 1 og AF PL 2 *har* utøvet prosjektlederoppgaver i Livsvitenskapsbygget og at dette også har omfattet fagområdet gass- og trykkluftarbeider. Retten har i denne forbindelse lagt avgjørende vekt på organisasjonskartene fra prosjektet fra desember 2024 og mars 2025 – fremlagt av AF i prosesskriv av 23. januar 2026 – sammenholdt med beskrivelsene i CV-ene til de to nøkkelpersonene.

Organisasjonskartene viser at Cecilie Olaussen i Linde Gas AS hadde rollen som *Leder gass/PL gass* i prosjektet. Olaussen var underlagt AF PL 2 (Rakel Sævarsdottir) som hadde rollen som *Togeier Lab*. Sævarsdottir var igjen direkte underlagt AF PL 1 (Sigmund Bakke) som hadde rollen som *Produksjonsleder*. Organisasjonskartet viser altså en direkte ledelseslinje fra AF PL 1 (Bakke) til AF PL 2 (Sævarsdottir) og videre ned til prosjektleder gass (Olaussen).

For en nærmere redegjørelse for hvilke oppgaver AF PL 1 (Bakke) og AF PL 2 (Sævarsdottir) faktisk har utført i Livsvitenskapsbygget, vises det til pkt. 2 nedenfor. Poenget her er at begge to har utført typiske prosjektlederoppgaver med en direkte ledelseslinje ned til prosjektleder gass.

Retten har ikke lagt vekt på organisasjonskartene fra Livsvitenskapsbygget som er fremlagt av GK. Årsaken til dette er at AFs prosessfullmektig har opplyst at GKs organisasjonskart er fra desember 2025, altså etter tildelingsbeslutningen ble truffet. GK har ikke imøtegått eller bestridt dette. Etter rettens vurdering har ikke organiseringen av Livsvitenskapsbygget etter utløpet av tilbudsfristen noen betydning for hvilken erfaring AF PL 1 og AF PL 2 hadde opparbeidet seg på tilbudstidspunktet.

Retten har heller ikke lagt utslagsgivende vekt på opplysningene om at AF PL 1 (Bakke) ble onboardet i prosjektet i oktober 2024 som *prosjektingeniør produksjon* eller at AF PL 2 (Sævarsdottir) ble onboardet i mars 2024 som *anleggsleder*. Det vises i denne forbindelse til opplysningene fra AFs prosessfullmektig om at formålet med slike mobiliseringsregistreringer er å gi de aktuelle personene tilgang til nøkkelkort, digitale verktøy, mm., og at mobiliseringslistene ikke blir oppdatert underveis i prosjektet. Disse opplysningene er ikke imøtegått eller bestridt av GK. Etter rettens syn har mobiliseringslistene begrenset bevisverdi når det foreligger nyere organisasjonskart med avvikende informasjon. AF har dessuten tilbudt både referanseperson og prosjektdirektør fra Livsvitenskapsbygget som vitner i rettsmøtet for å forklare seg om AF PL 1 og AF PL 2 sine faktiske roller i prosjektet, uten at dette er nærmere fulgt opp av GK. Samlet sett anser retten det som mest sannsynlig at organisasjonskartene fra desember 2024 og mars 2025 gir en korrekt beskrivelse av AF PL 1 og AF PL 2 sine roller i Livsvitenskapsbygget.

Etter en samlet vurdering av bevisene, anser retten det sannsynliggjort at både AF PL 1 og AF PL 2 har utført typiske prosjektlederoppgaver med en direkte ledelseslinje ned til prosjektleder gass. Begge to har dermed hatt en tilstrekkelig nær tilknytning til ledelsen av gassarbeidene til at de kan anses for å ha opparbeidet seg erfaring med prosjektledelse av gass- og trykklugarbeider.

HSØ har ikke bygget på uriktig faktum når det er lagt til grunn at Livsvitenskapsbygget har gitt AF PL 1 og AF PL 2 erfaring med gass og trykkluft.

2. Har HSØ bygget på uriktig faktum og/eller gått utenfor rammene av det innkjøpsfaglige skjønnet ved evalueringen av rollene som AF PL 1 og AF PL 2 har hatt i Livsvitenskapsbygget?

Som påpekt ovenfor, har GK gjort gjeldende at hverken AF PL 1 eller AF PL 2 hadde rollen som «*prosjektleder*» i Livsvitenskapsbygget. I forlengelsen av dette har GK også gjort gjeldende at AF PL 1 sin erfaring fra prosjektet er for kortvarig til at den kan gis full uttelling, samt at det er i strid med likebehandlings- og forutberegnelighetskravet å gi full uttelling for et referanseprosjekt som ikke var ferdigstilt.

Partene er enige om at Livsvitenskapsbygget ikke var mer enn 90 % ferdigstilt da tilbudene ble inngitt, herunder at sentrale milepæler i prosjektet gjensto.

GKs anførsler reiser spørsmål om tolkning av konkurransegrunnlaget, om oppdragsgiver har bygget på feil faktum og om oppdragsgiver har utøvet sitt innkjøpsfaglige skjønn i strid med de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4. Dette er spørsmål som domstolene i utgangspunktet kan prøve fullt ut, jf. blant annet LB-2024-49405 under overskriften *Generelle utgangspunkter*. Som det vil fremgå nedenfor, reiser GKs anførsler også enkelte spørsmål som retten mener tilligger oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn.

En del bevisspørsmål knyttet til AF PL 1 (Bakke) og AF PL 2 (Sævarsdottir) sine roller i Livsvitenskapsbygget er allerede berørt i pkt. 1 ovenfor, hvor retten har lagt til grunn at begge to hadde roller som innebar prosjektledelse. Det vises derfor i sin helhet til vurderingene som er gjort der. I det følgende vil retten utdype begrunnelsen for hvorfor både AF PL 1 og AF PL 2 kan anses for å ha vært prosjektledere i Livsvitenskapsbygget.

Rollen som leverandørens «*prosjektleder*» er ikke uttrykkelig definert i tildelingskriteriet eller andre steder i konkurransegrunnlaget for Entreprise 3401 Gass og trykkluft. Ordlyden tilsier at dette er en rolle som skal utføre ledelsesoppgaver i prosjektet. Det vil forutsette en form for overordnet ansvar, og typisk inkludere arbeidsoppgaver som ledelse, planlegging, beslutningstaking, oppfølging av fremdrift og økonomi, koordinering/samhandling med andre entreprenører og kontraktsoppfølging. Det følger dessuten av organisasjonsstrukturen i *Bilag A2 Kontrakts- og gjennomføringsmodell* pkt. 9.3 at prosjektlederen vil være underordnet roller som prosjektsjef/avdelingsdirektør/områdeansvarlig, være på samme nivå som anleggsledere/HMS-ledere/kvalitetsleder og være overordnet roller som formenn/driftsledere, baser og fagarbeiderere. Det fremgår også av *Bilag A2 vedlegg 1* at prosjektleder og/eller andre roller på samme nivå forutsettes å delta i jevnlig samhandlings- og møtefora som beskrevet der. Ut over dette kan ikke retten se at det er konkrete arbeidsoppgaver og/eller forventninger som eksplisitt er tillagt leverandørens prosjektledere i Entreprise 3401 Gass og trykkluft.

Hverken tildelingskriteriet, konkurransegrunnlaget for øvrig eller bakgrunnsretten oppstiller noen konkret definisjon av prosjektlederrollen. Ved vurderingen av om nøkkelpersonene har relevant erfaring, må oppdragsgiver derfor se på hvilke arbeidsoppgaver nøkkelpersonen har hatt i referanseprosjektene, og vurdere hvilken overføringsverdi erfaring med disse arbeidsoppgavene har til den tiltenkte rollen som prosjektleder i Entreprise 3401 Gass og trykkluft. Når det ikke finnes noen konkret og omforent definisjon av prosjektlederrollen, kan det ikke legges avgjørende vekt på hva nøkkelpersonens rolle ble titulert som i referanseprosjektet. Det er realiteten i de utførte arbeidsoppgavene som er avgjørende.

I lys av gjennomgangen over, legger retten ikke utslagsgivende vekt på at AF PL 2 (Sævarsdottir) sine roller i Livsvitenskapsbygget er omtalt som *Togeier Lab, prosjektleder for fellesoppheng, logistikkansvarlig og assisterende prosjekteringsleder*. Det sentrale er hvilke arbeidsoppgaver hun faktisk har utført. Disse har hun beskrevet som «*helhetlig ansvar for fremdrift og produksjon innen fagområdene fellesoppheng, varme, kjøling, sanitær, sprinkler, gass og trykkluft*», «*prosjektleder for produksjonen i laboratorieområdene, med ansvar for planlegging, koordinering og gjennomføring i henhold til LEAN-prinsipper*», «*prosjektlederansvaret for fellesoppheng*», «*prosjektlederrollen for implementering av Jaibot (...) ledet arbeidet med å integrere Jaibot i takt og tog som en del av prosjektets LEAN-strategi*», «*sentral rolle i koordineringen av underentreprenører, både internt mellom fag og i samspill med sideentreprenører*» og «*å følge opp fremdriften og sikre korrekt rapportering i Omega365 (...) ansvar for HMS, kvalitet og Rent, tørt, bygg ute på plassen, med strukturert oppfølging og rapportering i Dalux (...) overordnet ansvar for at milepæler knyttet til mekanisk ferdigstilling nås i henhold til plan, inkludert håndtering av avvik og overlevering til byggherre*».

Etter rettens vurdering ligger denne lange listen med oppgaver innenfor det som etter en objektiv tolkning av tildelingskriteriet kan anses for relevant prosjektledererfaring. Arbeidsoppgavene synes å ha stor overføringsverdi til rollen som prosjektleder i Entreprise 3401 Gass og trykkluft. Det er ikke ført noen bevis som tilsier at beskrivelsene av de utførte arbeidsoppgavene, slik de fremgår av CV-en og er gjengitt over, er uriktige.

Også for AF PL 1 (Bakke) legger retten avgjørende vekt på de konkrete beskrivelsene av arbeidsoppgavene i Livsvitenskapsbygget, og ikke på rolletitler som *produksjonsleder* eller *prosjektingeniør produksjon*. Arbeidsoppgavene skal ha omfattet «*ansvaret for all fysisk utførelse av kontraktsomfanget til K301, ifra overtakelse prosjektering til overlevering mekanisk ferdig*», «*koordineringsansvaret for kontrakten, inkludert kvalitet, HMS-strategi og koordinering av underentreprenør*», «*daglig følger jeg opp prosessene til togiere (anleggsledere, vogneiere (BAS) og planleggere*», «*tett dialog med Statsbygg og andre side-entreprenører*», «*ansvarlig for å gi prosjekteringsstemaet tilbakemelding slik at*

prosjekteringsprosessen får en kontinuerlig forbedring gjennom prosjektet» og «bidra mot oppstart og idriftsettelse, for å sikre at kunnskap fra produksjonen bidrar til en bedre gjennomføring av neste fase i prosjektet». Også denne listen med oppgaver utgjør relevant prosjektledererfaring, og synes å ha stor overføringsverdi til den tiltenkte rollen i Entrepriise 3401 Gass og trykkluft. Det er ikke ført noen bevis for at beskrivelsene av arbeidsoppgavene, slik de fremgår av CV-en og er gjengitt over, er uriktige. Tvert imot bekrefter organisasjonskartene fra desember 2024 og mars 2025 at Bakke har hatt både HMS/Rigg-koordinator, fremdriftsplanlegger og alle togeiere under seg i organisasjonsstrukturen.

Rettens konklusjon er at HSØ *ikke* har bygget på uriktig faktum når det er lagt til grunn at både AF PL 1 (Bakke) og AF PL 2 (Sævarsdottir) har hatt roller som prosjektledere i Livsvitenskapsbygget.

Retten går nå over til å vurdere om HSØ har gått utenfor rammene for det innkjøpsfaglige skjønnet når AF PL 1 (Bakke) er gitt full uttelling for sin erfaring i Livsvitenskapsbygget, til tross for at han trådte inn i rollen i oktober 2024 og referanseprosjektet ikke var ferdigstilt ved tilbudsevalueringen.

Hvilke forskjeller ved tilbudene oppdragsgiver er forpliktet til å premiere, må fastlegges ut fra en tolkning av konkurransegrunnlaget, jf. LB-2024-49405 under overskriften *Oslobyggs evaluering av tilbudene opp mot underkriteriet «tilbudt personell»*. Det fremgår samme sted at oppdragsgiver ikke plikter å vektlegge enhver forskjell, dersom forskjellene ikke representerer noen merverdi for oppdragsgiver. Innenfor rammene av tildelingskriteriet og de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4, er det oppdragsgiver som står nærmest til å vurdere hva som utgjør relevant merverdi. Her vil det være rom for et innkjøpsfaglig skjønn som retten bare i begrenset grad kan overprøve.

Tildelingskriteriet om nøkkelpersonellets kompetanse oppstiller ingen konkrete retningslinjer for hvor lenge vedkommende må ha vært i et referanseprosjekt for at dette skal kunne gi full uttelling. Kravet til at erfaringen skal være *«relevant»* innebærer at oppdragsgiver står relativt fritt i vurderingen av hvilke referanseprosjekter som kan tillegges vekt. Dette gjelder også for vurderingen av hvor langvarig prosjekthinvolveringen må ha vært for å gi full uttelling. Av det tilhørende dokumentasjonskravet fremgår det at leverandørene skal opplyse om prosjektets *«tidsperiode»*, uten at betydningen av dette er nærmere konkretisert. Dette tilsier at varigheten på referanseprosjektet er av betydning, men uten at det oppstilles noen konkrete rammer for oppdragsgivers skjønnsutøvelse. Samlet sett mener retten at en rimelig opplyst og normalt påpasselig tilbyder kunne forvente at varigheten på nøkkelpersonellets involvering i referanseprosjektene var av betydning for hvilken uttelling som ble gitt under tildelingskriteriet, men at det ikke gjaldt noen minimumskrav for hvor lenge vedkommende måtte ha vært involvert for å få full

uttelling. Hverken tildelingskriteriet eller dokumentasjonskravet oppstilte noe krav til at referanseprosjektet måtte være ferdigstilt for å gi full uttelling.

Vitnet Kjetil Ståle Thuv, som deltok i oppdragsgivers evalueringsgruppe, har forklart at oppdragsgiver vurderte at ett år i relevant rolle i et referanseprosjekt var tilstrekkelig til å gi full uttelling. Oppdragsgiver la ikke utslagsgivende vekt på om prosjektet var ferdigstilt. Begrunnelsen for dette var at en prosjektleder i et stort og komplisert prosjekt normalt vil måtte håndtere et bredt spekter av utfordringer og arbeidsoppgaver i løpet av en tidsperiode på ett år. Ifølge Thuv har HSØ både identifisert at AF PL 1 (Bakke) gikk inn i rollen som prosjektleder i Livsvitenskapsbygget i oktober 2024 og at prosjektet ikke var ferdigstilt da endelig tilbud ble inngitt. Da tilbudene ble inngitt i midten av oktober 2025, hadde AF PL 1 (Bakke) ett års erfaring som prosjektleder i Livsvitenskapsbygget. Dette ble ansett som tilstrekkelig til at erfaringen fra referanseprosjektet kunne gi full uttelling.

Når tildelingskriteriet ikke oppstiller noen konkrete krav til hvor lang tid nøkkelpersonen må ha vært involvert i et referanseprosjekt for at dette skal kunne gi full uttelling, kan ikke retten se at HSØs vurdering slik den er gjengitt ovenfor går utenfor rammene av det innkjøpsfaglige skjønnet. Oppdragsgiver står nærmest til å vurdere hvor lang involvering i et referanseprosjekt som faktisk gir merverdi for Entreprise 3401 Gass og trykkluft, herunder om det gir merverdi at referanseprosjektet er ferdigstilt.

HSØs konkrete skjønnsutøvelse, slik den er beskrevet av Thuv, er ikke sterkt urimelig, usaklig, vilkårlig eller i strid med de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4. Det kan ikke oppstilles noen generell forventning om at et referanseprosjekt må være ferdigstilt for å gi maksimal uttelling vekt ved tilbudsevalueringen, jf. i denne retning KOFA-2019-410 avsnitt 46 og KOFA-2025-249 avsnitt 39. Det er sannsynliggjort at HSØs vurdering bygget på korrekt faktum, jf. evalueringsmatrisen hvor det fremgår at HSØ har identifisert at Bakkes inntreden i Livsvitenskapsbygget var i oktober 2024 og at prosjektet ikke var ferdigstilt. Retten er også enig med HSØ i at det er nøkkelpersonellets erfaring på tidspunktet for inngivelse av endelig tilbud som må være avgjørende, ettersom det er de endelige tilbudene som danner grunnlaget for oppdragsgivers tildelingsbeslutning. HSØ sin skjønnsutøvelse er ikke i strid med kravet til forutberegnelighet, og det er ingen holdepunkter for at det har funnet sted noen usaklig forskjellsbehandling av leverandørene. I lys av Thuvs begrunnelse kan retten heller ikke se at den konkrete skjønnsutøvelsen fremstår som sterkt urimelig eller usaklig.

Rettens konklusjon er at HSØ både har bygget på korrekt faktum og holdt seg innenfor rammene for oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn ved evalueringen av AF PL 1 og AF PL 2 sin erfaring fra Livsvitenskapsbygget.

3. Har AF PL 1 inngitt mer enn tre referanseprosjekter?

GK har gjort gjeldende at AF har oppnådd en uberettiget konkurransefordel ved å inngi to separate kontrakter som ett samlet referanseprosjekt for AF PL 1. Etter GK sitt syn har AF PL 1 i realiteten inngitt fire referanseprosjekter, til tross for maksimalbegrensningen på tre prosjekter pr. nøkkelperson.

GKs anførsler reiser i hovedsak spørsmål om tolkning av konkurransegrunnlaget. Retten har dermed full prøvingskompetanse.

En eventuell overskridelse av maksimalbegrensningen for antall tillatte referanseprosjekter, vil etter rettens vurdering være i strid med kravene til likebehandling og forutberegnelighet i anskaffelsesloven § 4. Dette følger også av KOFA-2024-2031 avsnitt 46.

Partene er i det vesentligste enige om faktum på dette punkt. Det er dokumentert at AF PL 1 har angitt ett av sine tre referanseprosjekter som *Nytt klinikk- og protonbygg på Radiumhospitalet*, med prosjektperiode fra mai 2021 til april 2024 og en samlet kontraktstørrelse på ca. 90 millioner kroner. Av den tilhørende beskrivelsen fremgår det at «AF Energi har levert energisentraler og kjøledistribusjon til det nye klinikk- og protonbygget» og at nøkkelpersonens rolle var «(p)rosjektleder med hovedansvaret for hele kontraktsomfanget». I CV-en til AF PL 1 er imidlertid *Energisentraler og Komplette kjøledistribusjon* listet opp som to separate prosjekter med kontraktsverdi på henholdsvis 48 MNOK og 39 MNOK. Det fremgår samme sted at både gjennomføringstiden og nøkkelpersonens rolle i kontraktene har vært den samme.

Kunngjøringer fra Merrell viser at *Entreprise 3501 Energisentral – Nytt klinikk- og protonbygg Radiumhospitalet* og *Entreprise 3701 Kjøleanlegg – Nytt klinikk- og protonbygg Radiumhospitalet* ble kunngjort som to separate kontrakter på ulike kunngjøringstidspunkt. Av kunngjøringsbeskrivelsen for *3701 Kjøleanlegg* fremgår det at «(d)enne entreprisen omfatter utveksling av kjøling produsert av K3501 og distribusjon til forbrukere i byggene». På denne bakgrunn legger retten til grunn at det er en faglig kontaktflate (grensesnitt) mellom de to kontraktene, men at det ikke var noe til hinder for at kontraktene kunne ha blitt tildelt to forskjellige leverandører.

Retten skal ta stilling til om det er i strid med dokumentasjonskravet i tildelingskriteriet å inngi to separat kunngjorte kontrakter som ett samlet referanseprosjekt, når kontraktene er gjennomført i samme prosjekt, har pågått i samme tidsperiode, har faglige grensesnitt og nøkkelpersonen har hatt samme rolle i begge kontrakter. Spørsmålet må løses ved en tolkning av dokumentasjonskravet.

Den relevante delen av dokumentasjonskravet lyder slik:

CVene skal vise utdannelse samt relevant erfaring i maksimalt 3stk. referanseprosjekter

For hvert referanseprosjekt skal følgende beskrives:

- *Prosjektnavn og adresse*
- *Beskrivelse av prosjektet:
kompleksitet, størrelse og tidsperiode*
- *Tilbudt persons rolle i prosjektet*
- *Navn på og kontakinformasjon til referanseperson*

Konkurransegrunnlaget skal som nevnt tolkes objektivt. Det sentrale er hvordan en rimelig opplyst og normalt påpasselig tilbyder ville ha forstått maksimalbegrensningen for inngivelse av referanser.

Ordlyden i dokumentasjonskravet omtaler utelukkende «*prosjekter*», ikke kontrakter. Ordet *prosjekt* er i denne sammenhengen naturlig å forstå som summen av flere kontrakter. Denne tolkningen støttes først og fremst av at hele konkurransegrunnlaget gjennomgående omtaler Nye Aker sykehus som «*prosjektet*» og Entreprise 3401 Gass og trykkluft som «*kontrakten*». Overført til dokumentasjonen som er inngitt av AF PL 1, er det naturlig å forstå Nytt klinikk- og protonbygg Radiumhospitalet som ett prosjekt som omfatter flere kontrakter, herunder både *Entreprise 3701 Kjøleanlegg* og *Entreprise 3501 Energisentral*. Etter rettens syn taler ordlyden i dokumentasjonskravet med styrke for at maksimalbegrensningen knytter seg til antall prosjekter, og ikke til antall kontrakter i samme prosjekt.

GK har gjort gjeldende at dokumentasjonskravet i tildelingskriteriet må leses i lys av dokumentasjonskravet for *kvalifikasjonskravet* om erfaring. Det er i denne forbindelse fremhevet at sistnevnte er knyttet opp mot leverandørenes *kontrakter*, og at utvelgelsen av hvilke leverandører som fikk inngi tilbud i konkurransen ble basert på graden av oppfyllelse av dette kvalifikasjonskravet. Etter GK sitt syn tilsier en enhetlig tolkning av konkurransegrunnlaget at dokumentasjonskravet i tildelingskriteriet tolkes på samme måte.

Den relevante delen av dokumentasjonskravet for kvalifikasjonskravet lyder slik:

Det skal redegjøres for relevante referanseprosjekter gjennomført de siste 8 år.

Følgende redegjørelse skal inngå i beskrivelsen av hvert enkelt referanseprosjekt som leverandøren ønsker å påberope:

- *Leverandørens rolle (hoved- eller underleverandør)*

- *De sentrale arbeidsoppgavene i kontrakten*
- *Kontraktens størrelse målt i MNOK*
- *Kontraktens varighet*

Retten er enig med GK i at dette dokumentasjonskravet langt på vei likestiller et prosjekt med en kontrakt. Leverandørene bes om å inngi referanseprosjekter, der de konkrete beskrivelsene i hovedsak skal knytte seg til opplysninger om kontrakt. Kulepunktlisten refererer gjennomgående til kontrakten (entall) for «*hvert enkelt referanseprosjekt*». Isolert sett tilsier denne ordbruken at oppdragsgiver har forutsatt at hvert enkelt referanseprosjekt bygger på én kontrakt.

Retten er imidlertid *ikke* enig med GK i at dokumentasjonskravet for kvalifikasjonskravet bør få utslagsgivende betydning for tolkningen av tildelingskriteriet. GKs påberopte tolkningsalternativ står i direkte motstrid med ordlyden som er valgt i tildelingskriteriet, og er vanskelig å forene med det som ellers fremstår som et gjennomgående skille i konkurransegrunnlaget mellom prosjekt og kontrakt. Ved tolkningen av så sentrale deler av konkurransegrunnlaget som et dokumentasjonskrav for et tildelingskriterium, må en rimelig opplyst og normalt påpasselig tilbyder kunne legge til grunn at oppdragsgivers valgte formuleringer er gjennomtenkte og tilsiktede. Når oppdragsgiver har valgt avvikende formuleringer i kvalifikasjonskravet og tildelingskriteriet, må leverandørene som det klare utgangspunkt forholde seg til dette. I denne retning også KOFA-2021-493 avsnitt 45.

Etter rettens vurdering fremstår det også som naturlig at kvalifikasjonskravet – som legger opp til en vurdering av *leverandøren* – omhandler leverandørens kontrakter, mens tildelingskriteriet – som legger opp til en vurdering av *nøkkelpersonen* – ikke gjør det. En nøkkelperson vil normalt ikke ha vært personlig kontraktpart i et omfattende referanseprosjekt. Dette til forskjell fra leverandøren. Ved vurderingen av nøkkelpersonells kompetanse, fremstår arbeidsgivers kontrakthistorikk som mindre relevant. Informasjonen oppdragsgiver må forventes å være ute etter, er hvilken rolle nøkkelpersonen hadde i prosjektet. En formålsrettet tolkning av dokumentasjonskravet taler derfor mot det tolkningsalternativ som GK har gjort gjeldende.

Retten er heller ikke enig med GK i at det tolkningsalternativet som følger av ordlyden i dokumentasjonskravet for tildelingskriteriet vil reise vanskelige avgrensningsspørsmål. Tvert imot viser gjennomgangen over at hva som utgjør et prosjekt, og hva som utgjør en kontrakt, normalt vil være enkelt identifiserbart. Dokumentasjonskravet er tilstrekkelig klart, og for øvrig i overensstemmelse med de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4.

Avslutningsvis vil retten bemerke at AFs inngivelse av to kontrakter som ett samlet referanseprosjekt ikke fremstår som noe forsøk på å omgå maksimalbegrensningen. De to aktuelle kontraktene er utført i samme tidsperiode, i samme prosjekt og har tilgrensende fagområder. Sett hen til nærheten mellom kontraktene og at AF PL 1 har hatt samme rolle i begge kontrakter, fremstår det som naturlig å se de to kontraktene i sammenheng ved vurderingen av AF PL 1 sin erfaring fra prosjektet.

Rettens konklusjon er dokumentasjonskravet i tildelingskriteriet ikke stengte for å angi to ulike kontrakter som ett samlet referanseprosjekt. AF har holdt seg innenfor maksimalbegrensningen på tre referanseprosjekter, og har ikke fått noen uberettiget konkurransefordel.

4. Har HSØ vektet erfaring tyngre enn utdanning for AF PL 2?

GK har gjort gjeldende at HSØ har vektet erfaring tyngre enn utdanning for AF PL 2, i strid med den klare føringen i tildelingskriteriet om at *«erfaring vektes høyere enn utdanning»*. Det er vist til at AF PL 2 er rangert som nr. 2 på utdanning og nr. 3 på erfaring, men likevel har blitt totalrangert som nr. 2. For alt annet nøkkelpersonell har totalrangeringen vært den samme som rangeringen på erfaring. Rangeringen av AF PL 2 anføres å være i strid med kravene til likbehandling og forutberegnelighet i anskaffelsesloven § 4.

GKs anførsler reiser spørsmål om tolkning av tildelingskriteriet og om oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn er utøvd i strid med konkurransegrunnlaget og/eller anskaffelsesloven § 4. Dette er spørsmål som retten kan prøve fullt ut.

Tildelingskriteriet angir at *«erfaring vektes høyere enn utdanning»*. Ved evalueringen av tilbudt nøkkelpersonell, er altså HSØ forpliktet til å gi leverandørene bedre uttelling for god erfaring enn for god utdanning. Tildelingskriteriet angir imidlertid ikke noe konkret forholdstall for denne vektingen. Spørsmålet om *hvor mye tyngre* erfaring skal veie enn utdanning, tilligger oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn. Denne skjønnsutøvelsen kan bare tilsidesettes dersom den er urimelig, vilkårlig eller i strid med de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4.

Ved evalueringen av tilbudene har HSØ benyttet en rangeringsmodell, hvor hver kategori av tilbudt nøkkelpersonell fra alle tre leverandører har blitt innbyrdes rangert fra best til dårligst. Hver leverandør har tilbudt to prosjektledere. Rangeringen går derfor fra nr. 1 til nr. 6, der nr. 1 er best. Evalueringen er gjennomført ved at HSØ har rangert nøkkelpersonens utdanning og erfaring hver for seg, og deretter foretatt en totalrangering *«ut fra en samlet vurdering av utdanning og erfaring hvor sistnevnte har høyest prioritet»*, jf. evalueringsmatrisen. Rangeringen av leverandørenes prosjektledere oppsummeres slik:

	GK PL 1	GK PL 2	AF PL 1	AF PL 2	Bravida PL 1	Bravida PL 2
Utdanning:	3	6	1	2	3	3
Erfaring:	5	2	1	3	4	6
Totalt:	5	2	1	2	4	6

Som tabellen viser, er AF PL 2 rangert som nest best på utdanning og tredje best på erfaring. GKs anførsel er at når AF PL 2 har fått en totalrangering som er *bedre* enn rangeringen på erfaring, må utdanning ha blitt vektet tyngre enn erfaring i totalvurderingen. Retten er ikke enig i dette.

HSØ v/ vitnet Thuv har fremhevet at den benyttede rangeringsmodellen legger opp til en innbyrdes sammenligning av de tilbudte ressursene. Rangeringstallene forteller hvilken ressurs som er vurdert som best, men sier ikke noe om *hvor stor forskjellen er* mellom de ulike ressursene. Totalrangeringen bygger derfor ikke på noen matematisk omregning av rangeringstallene for utdanning og erfaring, men er et resultat av en samlet vurdering av kvalitetene til ressursen som er tilbudt. Thuv har forklart at hovedbegrunnelsen for at AF PL 2 etter en totalvurdering er rangert på delt andreplass med GK PL 2, er at GK PL 2 hadde svært mye dårligere utdanning og bare litt bedre erfaring. Etter en konkret totalvurdering, der erfaring ble vektet tyngre enn utdanning, har HSØ kommet til at kvalitetene til GK PL 2 og AF PL 2 samlet sett er like gode.

Retten kan ikke se at HSØs totalvurdering, slik den er redegjort for i foregående avsnitt, går utenfor de rettslige rammene som er oppstilt i tildelingskriteriet.

HSØ har vurdert at forskjellen mellom utdanningsnivået for GK PL 2 og AF PL 2 er stor. AF PL 2 har en bachelorgrad i energi og miljø i bygg, samt en rekke relevante kurs, og er derfor rangert som nr. 2 på utdanning. Til sammenligning har GK PL 2 kun videregående skole med svennebrev, samt kurs som samlet sett er ansett som mindre relevante for prosjektlederrollen, og er derfor rangert som nr. 6. Retten kan ikke se at denne vurderingen går utenfor rammene for oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn.

Når det gjelder erfaring, har HSØ vurdert forskjellene mellom GK PL 2 og AF PL 2 som små. Ved evalueringen av erfaring har HSØ foretatt en samlet vurdering, der tre momenter er særskilt fremhevet: Om nøkkelpersonenes referanseprosjekter har involvert gassarbeider, om referanseprosjektene var store og komplekse, og hvilken rolle nøkkelpersonen hadde i referanseprosjektene. Som det fremgår av pkt. 5 nedenfor, mener retten at en slik særskilt vektlegging av de tre nevnte momentene ligger innenfor rammene av oppdragsgivers skjønn.

AF PL 2 er rangert som nr. 3 på erfaring, basert på en samlet vurdering av at to referanseprosjekter har involvert gass, to referanseprosjekter har vært store og komplekse,

og at vedkommende har hatt rollen som prosjektleder i alle tre referanseprosjekter. GK PL 2 rangert som nr. 2 på erfaring, basert på en samlet vurdering av at to referanseprosjekter har involvert gass, alle tre referanseprosjekter har vært store og komplekse, og at vedkommende har hatt rollen som prosjektleder i ett referanseprosjekt. Erfaring fra store og komplekse prosjekter er dermed tillagt større vekt enn erfaring i prosjektlederrollen, jf. nærmere om dette i pkt. 5 nedenfor. Retten kan ikke se at denne rangeringen, herunder vurderingen av at forskjellene mellom erfaringsnivået for GK PL 2 og AF PL 2 er små, går utenfor rammene for oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn.

Samlet sett mener altså retten at HSØ har foretatt en forsvarlig vurdering av at forskjellen mellom utdanningsnivå for AF PL 2 og GK PL 2 er stor, og at forskjellen mellom erfaringsnivå er liten. At HSØ i totalvurderingen likevel har vurdert de to tilbudte ressursene som like gode, viser at HSØ *har* tillagt erfaring større vekt enn utdanning. Dersom utdanning og erfaring hadde blitt vektet likt, ville den store forskjellen i utdanningsnivå ha medført at AF PL 2 ble rangert foran GK PL 2. Dette har ikke vært tilfellet. Når de to kandidatene er rangert likt, har den lille fordelten GK PL 2 har på erfaring, veid like tungt som den store fordelten AF PL 2 har på utdanning. Erfaring er altså tillagt mer vekt enn utdanning, i tråd med tildelingskriteriet. Kravet til forutberegnelighet er overholdt, jf. anskaffelsesloven § 4.

Det neste spørsmålet er om HSØ har handlet i strid med likebehandlingskravet i anskaffelsesloven § 4, fordi AF PL 2 er den eneste av totalt 18 tilbudte ressurser som har fått høyere totalrangering enn det erfaringen alene skulle tilsi.

De fremlagte evalueringsmatrisene viser at HSØ har gitt alle øvrige prosjektledere, samt alle prosjektsjefer, anleggsledere og HMS-ledere, den samme totalrangeringen som rangeringen på erfaring. GK har særlig vist til følgende tre eksempler: Bravidas prosjektsjef ble rangert som nr. 1 på utdanning, nr. 3 på erfaring og nr. 3 totalt, Bravidas ene anleggsleder ble rangert som nr. 2 på utdanning, nr. 6 på erfaring og nr. 6 totalt, og GKs ene anleggsleder ble rangert som nr. 1 på utdanning, nr. 5 på erfaring og nr. 5 totalt. Eksempelene viser at selv ikke lang høyere rangering på utdanning fikk utslagsgivende betydning for totalrangeringen.

Retten kan imidlertid ikke se at disse eksemplene alene sannsynliggjør at HSØ har handlet i strid med likebehandlingskravet ved evalueringen av AF PL 2. Som påpekt over, gir ikke rangeringstallene noen informasjon om hvor stor forskjellen faktisk er mellom nivået på de ulike ressursene. Totalrangeringen er heller ikke en rent matematisk omregning av rangeringstallene for erfaring og utdanning. At øvrig nøkkelpersonell har fått samme totalrangering som rangeringen på erfaring, kan derfor ikke tas til inntekt for et fast mønster der rangering på erfaring alltid skal få avgjørende vekt. Det fremgår av samtlige evalueringsmatriser at HSØ har foretatt en *totalvurdering*, der erfaring har veid tyngst.

Likebehandlingskravet forutsetter imidlertid at det er konkrete forhold ved evalueringen av AF PL 2 som kan begrunne at utfallet har blitt et annet enn for øvrig nøkkelpersonell.

Etter en gjennomgang evalueringsmatrisene, mener retten at totalrangeringen for AF PL 2 og GK PL 2 står i en viss særstilling. Som påpekt av HSØ, var det lite som skilte de to ressursene på erfaring, samtidig som det var relativt store forskjeller på utdanning. Retten kan ikke se at det var like små forskjeller mellom nivået på erfaring hos de eksemplene GK har fremhevet og ressursene som ble rangert rett over dem i totalvurderingen. Det fremstår derfor som forsvarlig at totalrangeringen for nettopp AF PL 2 og GK PL 2 skiller seg fra de andre.

Rettens konklusjon er at HSØ har holdt seg innenfor likebehandlingskravet ved evalueringen av AF PL 2.

Under saksforberedelsen har GK gjort gjeldende at HSØ har gått utenfor rammene for det innkjøpsfaglige skjønnet når AF PL 2 er rangert som nr. 2 på utdanning, fordi GK PL 1 (som ble rangert som nr. 3) reelt sett hadde bedre utdanning. Det er noe uklart for retten om dette påstandsgrunnlaget er opprettholdt. Retten mener uansett at anførselen ikke kan føre frem.

Både AF PL 2 og GK PL 1 har en bachelor i energi og miljø. I tillegg har AF PL 2 totalt ti kurs, herunder *AF Lederkurs trinn II*, *Kontraktskurs*, *LEAN-Hotellbyggerkurs* og *LEAN i bygg og anlegg*. GK PL 1 har et årsstudium i bedriftsøkonomi og totalt syv kurs, men ingen av kursene gjelder LEAN, ledelse eller kontrakt.

Når HSØ har vurdert utdanningen til AF PL 2 som bedre enn utdanningen til GK PL 1, er det lagt avgjørende vekt på kursene i LEAN, ledelse og kontrakt. Årsstudiet i bedriftsøkonomi er ikke vurdert å gi noen merverdi av betydning i rollen som prosjektleder.

Vurderingen av om et årsstudium i bedriftsøkonomi eller de fire nevnte kursene gir best merverdi i rollen som prosjektleder, tilligger oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn. Det fremgår uttrykkelig av Bilag E5 til konkurransegrunnlaget at fremdriftsplanlegging og hele samhandlingsfasen skal bygge på LEAN-prinsipper, at LEAN-prinsippene er ett av flere kjerneelementer i prosjektstrategien, og at nøkkelpersonene skal ha kjennskap til disse. At LEAN-kurs ville bli tillagt særskilt vekt ved evalueringen av nøkkelpersonell, fremstår derfor som påregnelig. HSØ har identifisert relevante forskjeller mellom tilbudene og foretatt en innkjøpsfaglig vurdering av hvilke forhold som gir størst merverdi, på en måte som var forutberegnelig ut fra opplysningene i konkurransegrunnlaget. Retten kan ikke se at denne vurderingen er urimelig, vilkårlig eller i strid med de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4.

5. Har GK PL 1 fått for liten uttelling for erfaring?

GK har gjort gjeldende at HSØ har handlet i strid med anskaffelsesloven § 4 når GK PL 1 er rangert som nr. 5 på erfaring. Det er gjort gjeldende at GK PL 1 skulle ha fått større uttelling for erfaring fra prosjekter med medisinsk gass, ettersom dette er et særpreg ved Entreprise 3401 og medisinske gassystemer er underlagt et eget regelverk. GK har også fremhevet at den tekstlige begrunnelse for å rangere GK PL 1 som nr. 5 er uriktig, og gjort gjeldende at HSØ dermed mest sannsynlig har bygget på uriktig faktum ved evalueringen.

GKs anførsler reiser spørsmål om tolkning av konkurransegrunnlaget, om oppdragsgiver har identifisert og premiert relevante forskjeller i tilbudene, og om oppdragsgiver har bygget på uriktig faktum. Dette er spørsmål som domstolene i utgangspunktet kan prøve fullt ut, jf. blant annet LB-2024-49405.

Det første spørsmålet er om tildelingskriteriet, lest i lys av konkurransegrunnlaget for øvrig, ga en rimelig opplyst og normalt påpasselig tilbyder en berettiget forventning om at erfaring med *medisinsk* gass ville bli tillagt spesielt stor vekt ved evalueringen av prosjektlederne. Dette beror på en tolkning av konkurransegrunnlaget.

Tildelingskriteriet med det tilhørende dokumentasjonskravet angir at nøkkelpersonene må ha «*relevant erfaring*». Som påpekt tidligere, innebærer dette at erfaringen må ha en viss tilknytning eller overføringsverdi til rollen vedkommende er tiltenkt i Entreprise 3401 Gass og trykkluft, men uten at erfaringen trenger å være tilsvarende eller sammenlignbar, jf. KOFA-2023-1226 avsnitt 37 og KOFA-2024-1632 avsnitt 33. Ordet «*relevant*» gir dermed oppdragsgiver et relativt vidt skjønn ved tilbudsevalueringen.

Nøkkelpersonellets erfaring skulle vurderes ut fra fremlagte CV-er og referanseprosjekter. For hvert referanseprosjekt skulle leverandørene angi «*kompleksitet, størrelse og tidsperiode*», samt nøkkelpersonens «*rolle i prosjektet*». Erfaring med medisinsk gass er ikke uttrykkelig nevnt eller på annen måte særskilt fremhevet. Hverken ordlyden i tildelingskriteriet eller dokumentasjonskravet gir noen holdepunkter for at erfaring med medisinsk gass skulle vektes særlig tungt ved tilbudsevalueringen.

Selv om medisinsk gass utgjør en sentral del av leverandørens leveranse i Entreprise 3401 Gass og trykkluft, jf. blant annet konkurransebeskrivelsen pkt. 1.3, gir heller ikke de øvrige konkurransedokumentene noen holdepunkter for at erfaring med medisinsk gass er særlig viktig for rollen som prosjektleder. Som påpekt i pkt. 2 over, er det naturlig å forstå prosjektlederrollen som en form for overordnet ansvarsrolle med arbeidsoppgaver som inkluderer ledelse, planlegging, beslutningstaking, oppfølging av fremdrift og økonomi, koordinering/samhandling med andre entreprenører og kontraktsoppfølging. Det er ikke

ført bevis for at noen av disse arbeidsoppgavene vil være vesentlig annerledes i et prosjekt med medisinsk gass enn i et prosjekt som gjelder andre typer gass.

Oppsummert mener retten at konkurransegrunnlaget ikke gir leverandørene noen berettiget forventning om at erfaring med medisinsk gass vil bli tillagt særlig stor vekt ved evalueringen av prosjektlederne. Når ikke konkurransegrunnlaget oppstiller nærmere retningslinjer for vurderingen, er spørsmålet om hva som utgjør relevant merverdi overlatt til oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn. Det er oppdragsgiver som står nærmest til å vurdere hva som dekker dennes behov, jf. LG-2021-21890 under overskriften *Rettslige utgangspunkter*. Oppdragsgiver er ikke nødt til å vektlegge enhver forskjell mellom tilbudene, dersom forskjellene ikke representerer noen merverdi for oppdragsgiver, jf. LB-2024-49405 med henvisning til KOFA-2005-216 avsnitt 33 flg.

Det fremgår av evalueringsmatrisen at HSØ har ansett tre momenter som særlig viktige ved evalueringen av referanseprosjektene: Om prosjektet omhandlet gass og trykkluft, om prosjektet var stort og komplekst, og hvilken rolle nøkkelpersonen hadde i prosjektet. At disse tre momentene ble tillagt særlig stor vekt, fremstår som påregnelig ut fra en objektiv tolkning av tildelingskriteriet, dokumentasjonskravet og konkurransegrunnlaget for øvrig.

Evalueringsmatrisen viser også at HSØ har identifisert at flere av de tilbudte nøkkelpersonene har erfaring fra prosjekter med medisinsk gass. Retten legger derfor til grunn at HSØ har identifisert denne forskjellen i tilbudene, men vurdert at erfaring med medisinsk gass ikke gir noen merverdi sammenlignet med annen gasserfaring.

Som begrunnelse for at erfaring med medisinsk gass ikke er vektet tyngre enn annen gasserfaring, har HSØ v/ vitnet Thuv særlig vist til at gassen blir levert på ferdige tanker og at validering av gassanlegget utføres av en tredjepart. Dette er ikke bestridt av GK. Selv om medisinsk gass er underlagt et eget regelverk, er det HSØs vurdering at dette regelverket har liten betydning for arbeidsoppgavene til leverandørens prosjektledere. Regelverket er også beskrevet som relativt enkelt å lese seg opp på. Heller ikke dette er bestridt av GK. Thuv har videre forklart at gasserfaring generelt er viktigere for anleggsledere enn for prosjektledere, ettersom det er førstnevnte som forventes å følge opp de fysiske arbeidene i kontrakten.

HSØ har altså identifisert at flere nøkkelpersoner har erfaring fra prosjekter med medisinsk gass, men etter en konkret vurdering kommet til at slik erfaring ikke representerer noen merverdi sammenlignet med erfaring fra andre typer gassprosjekter. Retten kan ikke se at denne vurderingen i strid med tildelingskriteriet, anskaffelsesregelverket eller går utenfor rammene for oppdragsgivers innkjøpsfaglige skjønn. Tvert imot fremstår Thuvs forklaring som en objektiv og rasjonell begrunnelse for skjønnsutøvelsen.

Rettens konklusjon er dermed at HSØ har holdt seg innenfor både tildelingskriteriet og anskaffelsesregelverket når erfaring med medisinsk gass er vektet likt som annen gasserfaring ved evalueringen av prosjektlederne.

Det neste spørsmålet er om HSØ har bygget på feil faktum ved evalueringen av GK PL 1 sin erfaring.

Partene er enige om at den tekstlige beskrivelsen under overskriften *Totalvurdering prosjektleder* i evalueringsmatrisen uriktig angir at GK PL 1 bare har erfaring fra ett gassprosjekt. Det riktige er at to av GK PL 1 sine referanseprosjekter omfattet gass og trykkluft.

Samtidig viser evalueringsmatrisen at det både i beskrivelsen av referanseprosjektene og i oppsummeringen av nøkkeltallene fra referanseprosjektene, korrekt er lagt til grunn at to av GK PL 1 sine referanseprosjekter inkluderte gass. I denne delen av evalueringsmatrisen er det altså bygget på riktig faktum.

Partene har vært uenige om hvilket faktum HSØ faktisk har bygget på ved evalueringen. Etter rettens vurdering er det imidlertid ikke nødvendig å ta stilling til dette spørsmålet, ettersom GK PL 1 ville ha fått samme rangering uavhengig av hvilket faktum som legges til grunn.

Retten har i denne forbindelse gjort en sammenligning av erfaringen til GK PL 1 (rangert som nr. 5) og Bravida PL 1 (rangert som nr. 4), ut fra de momentene HSØ har angitt som mest sentrale ved vurderingen av referanseprosjektene. Basert på *riktig* faktum, kan forskjellen mellom de to nøkkelpersonenes erfaring oppsummeres slik:

	Prosjekt med gass	Stort/komplekst prosjekt	Rolle som prosjektleder
GK PL 1	2	1	2
Bravida PL 1	2	2	1

Dersom GK PL 1 skulle ha vært rangert foran Bravida PL 1, ville det ha forutsatt at HSØ i en totalvurdering hadde ansett erfaring fra rollen som prosjektleder i et lite prosjekt som mer relevant enn erfaring i en annen rolle i et stort og komplekst prosjekt. Retten anser dette som usannsynlig, ettersom HSØ gjennomgående har vektlagt erfaring fra store og komplekse prosjekter tyngst ved evalueringen av prosjektlederne. Det vises i denne forbindelse til at de to prosjektlederne som er rangert som nr. 1 og nr. 2 på erfaring, er de eneste som har erfaring fra tre store og komplekse prosjekter. Prosjektlederne som er rangert som nr. 3 og 4 har erfaring fra to store og komplekse prosjekter. Prosjektlederne som er rangert som nr. 5 og 6 har erfaring fra ett stort og komplekst prosjekt. HSØ har altså helt konsekvent rangert prosjektledere med erfaring fra flere store/komplekse prosjekter foran prosjektledere med mer prosjektledererfaring i mindre prosjekter. Retten vil i denne

forbindelse særskilt fremheve at GK PL 2 er rangert foran AF PL 2, selv om sistnevnte har hatt rollen som prosjektleder i alle tre referanseprosjekter.

Foregående avsnitt viser at HSØ mest sannsynlig ville ha rangert Bravida PL 1 foran GK PL 1, også dersom det ble bygget på korrekt faktum. Dermed er det ikke nødvendig for retten å ta stilling til om HSØ har bygget på feil faktum. En eventuell feil har uansett ikke virket inn på rangeringen, og dermed helt klart heller ikke virket inn på utfallet av konkurransen.

For helhetens skyld vil retten også bemerke at oppdragsgivers valg, om at det ved en totalvurdering av referanseprosjektene skal legges større vekt på erfaring fra store og komplekse prosjekter enn erfaring fra rollen som prosjektleder, ligger innenfor rammene for det innkjøpsfaglige skjønnet. Dokumentasjonskravet til tildelingskriteriet angir at leverandørene både skulle opplyse om referanseprosjektenes «kompleksitet» og «størrelse», samt nøkkelpersonens «rolle». Den nærmere vektingen mellom disse momentene er ikke angitt. Så lenge alle momenter er vektlagt i en samlet totalvurdering, står oppdragsgiver nærmest til å vurdere hvilke forhold som gir størst merverdi. HSØs evaluering ligger innenfor rammene av ATI-vilkårene og oppdragsgivers skjønnsfrihet, slik dette er beskrevet i C-331/04 (ATI) avsnitt 32, C-252/10 (Evropaiki Dynamiki) avsnitt 35 og C-6/15 (Dimarso) avsnitt 29. Tildelingskriteriet er dessuten anvendt innenfor rammene av anskaffelsesloven § 4.

Rettens konklusjon er at det ikke er sannsynliggjort noen feil ved evalueringen av GK PL 1 sin erfaring som kan ha virket inn på utfallet av rangeringen.

6. Avsluttende merknader – hva skal til for at eventuelle feil kan anses for å ha virket inn på utfallet av konkurransen?

Gjennomgangen i pkt. 1-5 over har vist at det ikke er sannsynliggjort at HSØ har begått noen feil som har virket inn på utfallet under tildelingskriteriet om nøkkelpersonellets kompetanse.

Ettersom det har vært et sentralt tvistespørsmål mellom partene, vil retten knytte noen kommentarer til hva som skal til for at eventuelle feil ved evalueringen av tilbudt nøkkelpersonell skulle ha virket inn på utfallet av den samlede konkurransen.

Oppdragsgivers konkrete poengutmåling på det enkelte tildelingskriterium tilligger det innkjøpsfaglige skjønnet. Utmålingen kan bare tilsidesettes hvis den fremstår som vilkårlig, sterkt urimelig eller er i strid med de grunnleggende kravene i anskaffelsesloven § 4, jf. Rt-2007-1783 avsnitt 44.

I foreliggende sak er AF gitt best uttelling på tildelingskriteriet om nøkkelpersonells kompetanse, og har derfor fått 10 poeng. Dette er i henhold til poenggivningsmodellen som fremgår av konkurransegrunnlaget. GK har fått 8 poeng. Det er på det rene at GK og AF ville ha fått samme totalpoengsum i konkurransen dersom GK hadde fått 9 poeng på dette tildelingskriteriet.

GK har gjort gjeldende at en oppjustering av rangeringen for GK PL 1 eller GK PL 2, eller en nedjustering for AF PL 1 eller AF PL 2, alene ville ha gitt GK minimum 9 poeng på tildelingskriteriet. Denne tilnærmingen forutsetter at tabellen for «*samlet vurdering av nøkkelpersonell*» på side 15 i anskaffelsesprotokollen bygger på en rent matematisk omregning fra summen av rangeringstallene til poeng under tildelingskriteriet.

Retten anser det ikke sannsynliggjort at HSØ har benyttet en slik rent matematisk omregning ved den samlede poenggivningen for tilbudt nøkkelpersonell. GK har ikke ført noen konkrete bevis for dette, men gjort gjeldende at den matematiske tilnærmingen kan leses ut av størrelsen på tallene i tabellen. Retten kan ikke se at tallene i tabellen gir støtte for et slikt standpunkt. Det finnes ingen matematisk tilnærming til rangeringstallene som ville ha gitt nøyaktig de poengsummene som tilbyderne har fått. HSØ måtte i så fall ha foretatt en relativt kraftig avrunding av poengscorene, noe som samsvarer dårlig med at det både for tildelingskriteriet om pris og i den samlede evalueringen av vektete poeng er benyttet mer finmaskede desimaltall, jf. evalueringstabellen i anskaffelsesprotokollen pkt. 10.6. En slik rent matematisk tilnærming som GK mener er foretatt, ville dessuten stå i direkte motstrid med de klare føringene i tildelingskriteriet om at de ulike nøkkelpersonene har forskjellig prioritet. Det har formodning mot seg at HSØ har tilsidesatt et slikt uttrykkelig uttalt krav til tilbudsevalueringen, uten at poengsummene faktisk samsvarer med det som ville ha vært utfallet av en matematisk omregning. Også vitnet Thuv fra evalueringsgruppen har bekreftet at poenggivningen bygger på en helhetsvurdering av tilbudt personell, og ikke en rent matematisk omregning fra summen av rangeringstallene.

Samlet sett mener retten at det er sannsynlighetsovervekt for at HSØs poenggivning *ikke* bygger på en rent matematisk omregning fra rangeringstallene, men er basert på en totalvurdering som både hensyntar kvalitetsforskjeller mellom ressursene som er tilbudt og at de ulike nøkkelrollene har ulik vektning. Dermed er det heller ikke sannsynliggjort at en oppjustering av rangeringen for enten GK PL 1 eller GK PL 2, eller en nedjustering av rangeringen for AF PL 1 eller AF PL 2, alene ville ha gitt GK 9 poeng på tildelingskriteriet. Retten er ikke enig med GK i at utfallet av konkurransen ville ha blitt annerledes dersom én av de påberopte feilene førte frem.

Hvor mange og/eller hvor graverende feil som eventuelt skulle til for å endre utfallet av konkurransen, vil avhenge av en konkret vurdering. Ved en slik vurdering måtte retten blant annet ha tatt hensyn til at poenggivningen tilligger oppdragsgivers skjønn, at rangeringstallene ikke sier noe om hvor stor kvalitetsforskjellen er mellom de tilbudte

ressursene og at AF har tilbudt den beste prosjektsjefen (som er den mest tungtveiende ressursen).

Rettens konklusjon er at GK ikke har sannsynliggjort noe hovedkrav. Begjæringen om midlertidig forføyning tas derfor ikke til følge, jf. tvisteloven § 34-2 første ledd.

7. Sakskostnader

Sakskostnader til HSØ:

HSØ har vunnet saken og har i utgangspunktet krav på full erstatning for sine sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd jf. annet ledd. Det foreligger ikke tungtveiende grunner for å fritta GK for sakskostnadsansvar etter tvisteloven § 20-2 tredje ledd.

Sakskostandskravet fra HSØ er på 935 640,59 kroner, hvorav 925 140 kroner er utgifter til advokat og 10 500,59 kroner er utgifter til reise, opphold, kost, mm. for partsrepresentant, vitne, prosessfullmektig og rettslig medhjelper. Det kreves erstatning for totalt 403,75 timer advokatarbeid i anledning saken, til en timepris som varierer fra 1 760 til 2 460 kroner eks. mva. HSØ har fradragsrett for inngående merverdiavgift, og krever derfor ikke erstatning for mva.

Det høye timeantallet er begrunnet med at saken har stor betydning for HSØ, ettersom en midlertidig forføyning vil forsinke fremdriften for hele Nye Aker sykehus. Det er også vist til at motpartens påstandsgrunnlag ikke har vært tilstrekkelig klarlagt, og derfor har vært arbeidskrevende å imøtegå. HSØ har dessuten hatt merkostnader som følge av bytte av prosessfullmektig, etter at den opprinnelige prosessfullmektigen uventet fikk prolaps i ryggen.

Full erstatning for sakskostnadene skal dekke alle partens *nødvendige* kostnader ved saken, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd. Ved vurderingen av om kostnadene har vært nødvendige, skal det legges vekt på sakens betydning, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd andre setning. Retten skal foreta en proporsjonalitetsvurdering, jf. blant annet HR-2023-1128-A avsnitt 99. Når det kreves erstatning for arbeid utført av flere, er det de samlede advokatkostnadene som skal vurderes, jf. HR-2020-1515-U avsnitt 22 og 26.

Ved den proporsjonalitetsvurderingen i denne saken har retten tatt hensyn til at forføyningsspørsmålet har hatt stor betydning for HSØ, samt at det dreier seg om en kommersiell tvist mellom profesjonelle parter. Retten har også tatt hensyn til at saksøkers prosessopplegg må ha medført noe merarbeid for HSØ, ettersom påstandsgrunnlaget ikke ble tydelig klarlagt før i rettsmøtet, jf. i denne retning HR-2020-1515-U avsnitt 24. Det er dessuten tatt høyde for at byttet av prosessfullmektig som følge av uventet sykdom har

medført nødvendige merutgifter for HSØ, og at nødvendige merutgifter som følge av dette i utgangspunktet kan kreves erstattet av motparten, jf. Rt-2008-1552 avsnitt 15.

Retten mener likevel at HSØ sine samlede sakskostnader er vesentlig høyere enn det som er rimelig å pådra i en forføyningssak som den foreliggende. Saken har ikke vært spesielt omfattende eller reist særlig kompliserte anskaffelsesrettslige problemstillinger. Rettsmøtet ble gjennomført på én rettsdag, riktignok med noe utvidet tid. Den store dokumentmengden skyldes i hovedsak at konkurransegrunnlaget er omfattende, og at deler av dette er innsendt til retten flere ganger. Det er imidlertid bare begrensede deler av konkurransegrunnlaget som faktisk har betydning for sakens tvistespoørsmål.

Retten kan ikke se at det er noen spesielle omstendigheter ved saken som tilsier at det var nødvendig eller hensiktsmessig å benytte rettslig medhjelper for å ivareta saksøktes interesser på en effektiv måte. Det har medgått over 175 timer til at andre enn prosessfullmektigene har arbeidet med saken. De nødvendige kostnadene ville etter rettens vurdering ha vært betydelig lavere hvis det kun hadde blitt benyttet én advokat, sml. HR-2020-1515-U avsnitt 26.

Også merutgiftene som fulgte av byttet av prosessfullmektig fremstår som klart høyere enn nødvendig. HSØs opprinnelige prosessfullmektig ble sykmeldt i juleferien 2025. Rettsmøtet var da berammet til 7. januar 2026 og det hadde medgått 83 timer arbeid til prosessfullmektigens arbeid med saken. Retten legger til grunn at saken på dette tidspunkt var relativt godt forberedt, og at den nye prosessfullmektigen kunne dra nytte av disse forberedelsene. Overlevering av relevant informasjon må i alle fall ha vært mulig gjennom bruk av HSØs opprinnelige rettslige medhjelper, som jobbet i samme advokatfirma og ikke var sykmeldt. Selv om GKs påstandsgrunnlag har vært endret og til dels utvidet i ettertid, mener retten at timeantallet på 145,25 timer for ny prosessfullmektig fremstår som høyere enn nødvendig. Deler av GKs nye påstandsgrunnlag ble dessuten svart ut av partshjelperen, slik at merarbeidet for HSØs prosessfullmektig i denne forbindelse må ha vært begrenset.

Etter en samlet og skjønnsmessig vurdering har retten kommet til at sakskostnadene knyttet til advokatbistand skal halveres, fra 925 140 kroner til 462 570 kroner. Krav om erstatning for utgifter til reise, opphold, kost, mm. på 10 500,59 kroner tas til følge. HSØ tilkjennes dermed sakskostnader med totalt 473 070,59 kroner.

GK betaler 473 070,59 kroner i sakskostnader til HSØ. Oppfyllelsesfristen er to uker fra forkynnelsen av kjennelsen, jf. tvisteloven § 19-7 første ledd.

Sakskostnader til AF:

Sakskostnader for partshjelperen skal fastsettes særskilt etter reglene i tvisteloven kapittel 20, jf. HR-2019-1198-A avsnitt 147 med henvisning til tvisteloven § 20-1 tredje ledd jf. § 20-6 første ledd.

Også AF har i utgangspunktet krav på full erstatning for sine sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd jf. annet ledd. Det foreligger ikke tungtveiende grunner for å fritta GK for sakskostnadsansvar etter tvisteloven § 20-2 tredje ledd.

AF har krevd erstatning for 128 852 kroner i advokatutgifter. Kravet består av 35,5 timer arbeid til en timepris på 3 629 kroner.

Retten mener både timeantallet og totalkostnaden ligger innenfor det som har vært rimelig og nødvendig for å ivareta AF sine interesser i saken, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd. I erklæringen om partshjelp opplyste AF at formålet med partshjelp primært var å få innsyn i sakens dokumenter. Med et slikt formål fremstår sakskostnadskravet som høyt. GK har imidlertid i ettertid fremsatt anførsler om at AF har inngitt uriktig informasjon om sine prosjektledere. Dette er utsagn AF har hatt rimelig grunn til å bruke ressurser på å imøtegå, og bevisene som er fremlagt av AF i denne forbindelse har hatt betydning for rettens bevisvurdering. Utfallet av forføyningssaken har stor betydning for AF som valgte leverandør. Samlet sett mener retten at AFs sakskostnader har vært proporsjonale.

GK betaler 128 852 kroner i sakskostnader til AF. Oppfyllelsesfristen er to uker fra forkynnelsen av kjennelsen, jf. tvisteloven § 19-7 første ledd.

SLUTNING

1. Begjæringen om midlertidig forføyning tas ikke til følge.
2. GK Norge AS betaler 473 070,59 – firehundreogsyttitretusenogsytti – kroner og femtini øre i sakskostnader til Helse Sør-Øst RHF innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelsen.
3. GK Norge AS betaler 128 852 – etthundreogtjueåttetusenåttehundreogfemtito – kroner i sakskostnader til AF Norge AS innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelsen.

Retten hevet

Erik Christiansen

Veiledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Dokument i samsvar med original
Oda Haugen Onsrud
rådgiver